בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 71776-05-19 פלדמן נ' מרינדו בע"מ

מספר בקשה:13

לפני כבוד השופטת אסתר נחליאלי חיאט

המבקש	**גיל פלדמן** ע"י ב"כ עו"ד **אלי שמעוני**
	נגד
המשיבה	**מרינדו בע"מ** ע"י ב"כ עו"ד **יגאל ארנון ושות'**

פסק דין

1. בקשה לפי הוראות סעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "**חוק תובענות ייצוגיות**") לאשר הסדר פשרה וליתן לו תוקף של פסק דין - היא הבקשה שלפני.

בקשת אישור התובענה הייצוגית

2. המבקש, מר גיל פלדמן, הגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד המשיבה, מרינדו בע"מ, בטענה כי המשיבה, שהיא רשת מעדניות קצביה המשווקת מוצרי בשר ועוף במספר סניפים באזור הצפון והמרכז מוכרת מוצרי בשר ועוף במשקל, הן מוצרים ארוזים מראש והן כאלה הנארזים במקום המכירה, וזאת ללא הפחתת משקל האריזה מהמשקל הכולל וללא סימון כנדרש, ובכך היא מטעה את הצרכן וגם מגדילה את רווחיה שלא כדין שכן הלקוח משלם עבור האריזה כמחיר המוצר עצמו. התנהלות זו, לטענת המבקש, מהווה הפרת הוראות שונות בחוק הגנת הצרכן, צו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון), הוראות בחוק המכר, ועשיית עושר ולא במשפט.

על פי הנטען יש להציג מזון ארוז מראש או בתפזורת רק בדרך של הצגת משקל נטו של המוצר, ויש חובה לסמן זאת. כל הצגה אחרת של המוצר מנוגדת להוראות החוק ומטעה את הצרכן לחשוב כי הוא מקבל מוצר לו משקל גדול יותר ועבורו מלוא המשקל שילם, אך בפועל הוא מקבל משקל פחות מזה שבגינו שילם, מאחר שהמשיבה כללה את האריזה במשקל המוצר.

לטענת המבקש נועדו חוקי הגנת הצרכן, להעניק הגנה מוגברת לצרכן מפני העסקים להם כוח כלכלי עדיף, ויש לאכוף את ההוראות הצרכניות הללו כמופיע בחוקי הגנת הצרכן, בדרך של 'אכיפה אזרחית' ולחייב את המשיבה בגין הנזק הממוני שנגרם ללקוחות (בדרך

של מחיר משקל האריזות מוכפל במחיר המוצר ליחידת משקל), וכן לחייב את המשיבה בפיצוי בגין נזק שאינו ממוני (פגיעה באוטונומיה).

3. בשלב שלאחר הגשת הבקשה, וטרם הגשת תשובה מאת המשיבה, ראו הצדדים להדבר ביניהם ובמסגרת זו הציגה המשיבה את עמדתה: לטענתה מיידעת המשיבה את לקוחותיה באופן ברור ובולט באמצעות שלטים המוצבים בסניפיה ומהם עולה באופן ברור כי המחיר כולל גם את משקל האריזה.
לטענתה יְידוּעַ הצרכן כי המחיר הנגבה עבור המוצר הכולל גם את אריזות המוצר מתיישבת עם פסיקת בית המשפט ובין השאר הפנתה לת"א (י-ם) 2058/08 **פריד נ' חברת מגדניות נאמן (1987) בע"מ**, שבו אישר בית המשפט הסדר הסתלקות שהתיר גביית תשלום עבור אריזות. כן טענה כי אין בסיס לטענה שלא גילתה ללקוחותיה כי מחיר המוצר כולל גם אריזה שכן המידע גלוי וידוע לציבור מעצם השלטים המוצבים בסניפים. המשיבה העלתה עוד שורה של טענות התומכות בטענתה העקרונית שאין כלל מקום לתביעה זו בוודאי שלא לתובענה הייצוגית ואולם על רקע הדברים שהוחלפו בין הצדדים ולאחר ששקלו את הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול ההליך הגיעו הצדדים להבנות לצרכי פשרה, בלי שמי מהצדדים מודה בטענות הצד האחר.

4. כאמור הגיעו הצדדים להסדר פשרה אותו מבוקש לאשר, ואלה עיקריו:

הגדרת הקבוצה- כל לקוחות המשיבה הבאים בגדר המונח "צרכן" בחוק הגנת הצרכן התשמ"א-1981, אשר במהלך התקופה שתחילתה שבע שנים קודם להגשת התובענה ועד למועד מתן פסק דין זה, שרכשו מהמשיבה מוצרי בשר עוף ודגים הנמכרים לפי יחידת משקל כאשר החישוב עבור המוצר כלל גם את משקל האריזה.

התובע המייצג- הוא המבקש מר גיל פלדמן, כמפורט בכותרת פסק הדין.
פיצוי בגין העבר – המשיבה מתחייבת להעניק ללקוחות הרוכשים בסניפיה מוצרי בשר ו/או עוף הנחות (ממחירון מוצרי המשיבה) בשווי מצטבר וכולל לצרכן בסך 350,000 ₪ (כולל מע"מ), בהתאם לשיקול דעת המשיבה. תחילת ההנחות מיד לאחר אישור פסק דין זה ולמשך תקופה של 24 חודשים ממועד תחילת מתן ההנחות. בפרסומים הנוגעים להנחות הנמנות לצורך ביצוע הסדר הפשרה יצויין כי הן ניתנות במסגרת הסדר הפשרה בתובענה הייצוגית.
עם תום תקופת מתן ההנחות תציג המשיבה לב"כ התובע ולבית משפט אישור רואה חשבון עצמאי, שאינו נותן שירותים דרך קבע למשיבה, בדבר היקף ההנחות שניתנו ללקוחות בהתאם להסדר הפשרה.

ככל שבתום התקופה לא ינתן מלוא שווי ההנחה תתרום המשיבה מוצרים בשווי היתרה במחיר לצרכן כולל מע"מ לעמותה/ עמותות שיאושרו על ידי בית משפט.

הסדרה עתידית- המשיבה מתחייבת כי החל מתום 30 ימים ממועד מתן פסק הדין היא לא תחייב את לקוחותיה בגין משקל האריזות למוצרי בשר ועוף הנמכרים בסניפיה, בין שהמוצרים ארוזים מראש ובין שאינם ארוזים מראש. דהיינו, המשיבה תנכה את משקל האריזות ממשקלם הכולל של המוצרים כך שהלקוח ישלם עבור המוצר נטו, קרי, המוצר עצמו ולא עבור האריזות. המשיבה גם התחייבה לסמן על גבי אריזת מוצריה הארוזים מראש (כמשמעות המונח בת"י 1145) את המשקל נטו של המוצר.

5. **גמול ושכר טרחה**: הצדדים הגיעו להסכמות בעניין שיעור הגמול לתובע, שכ"ט בא־כוחו וכן והחזר האגרה ששולמה, והמליצו לבית משפט לאשר את ההסכמות כמפורט בסעיף 13 לבקשה ואת מועדי תשלום השכר, הגמול והחזר האגרה. לטענתם משקפים הסכומים המומלצים את העבודה שהושקעה בהכנת התובענה, את הסיכונים שנטלו על עצמם המבקש וב"כ, את התועלת הכלכלית שביאה בקשת האישור הן בעצם ההנחה המשמעותית לרכישות בסניפי המשיבה והן בהסדרה העתידית שמפסיקה את גביית עלות האריזה כחלק מעלות המוצר.

6. לאחר שעיינתי בהסדר הפשרה שהוגש לבית המשפט הוריתי לפרסם הודעה בדבר הגשת בקשה לאישור הסדר הפשרה בהתאם להוראת סעיפים 18(ג) ו-25 לחוק תובענות ייצוגיות, וכן הוריתי להעביר עותק ליועץ המשפטי; עוד קבעתי כי ככל שיוגשו התנגדויות לאישור ההסדר, יגיבו הצדדים בכתב להתנגדויות אלה תוך 15 ימים מהמועד האחרון האפשרי להגשת ההתנגדות.

7. המועד להתנגדויות חלף ולא הוגשה כל התנגדות להסדר וגם לא כל הודעה אחרת. ביום 7.5.2020 נמסרה הודעה מטעם היועץ המשפטי לממשלה שכותרתה "הודעה לפי סעיף 18(ד) לחוק תובענות ייצוגיות ולפיה "הגורמים המקצועיים במדינה לא מצאו לנכון להביע עמדה ביחס לבקשה לאישור הסדר הפשרה, לחיוב או לשלילה".

8. על פי סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות לא יאשר בית המשפט "הסדר פשרה אלא אם מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה... וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין".
בהתאם להוראות סעיף 19 ולאחר שנתתי דעתי לעיקרי הסדר הפשרה המוצע, לתנאיו, לקבוצה עליה הוא חל, לסעדים שנתבעו, לכך כי ההסדרה העתידית מיטיבה עם חברי

הקבוצה כך שהם ישלמו את מחיר המוצר נטו ולא עבור משקל האריזה כאילו היה המוצר. כן נתתי דעתי להיקף ההנחות ממחירון מוצרי המשיבה שינתנו לקהל לקוחות צרכני הבשר של המשיבה. נתתי דעתי גם לשכר הטרחה ולגמול, וגם אם מצאתי שמדובר בסכומים על הצד הגבוה הרי לאחר שקראתי את ההסברים שניתנו בפרק ה' של הבקשה נחה דעתי כי ניתן לקבל את ההמלצה הן מששוכנעתי מההסברים שניתנו וגם מאחר שהם אינם על חשבון חברי הקבוצה, ומשהיועץ המשפטי לא התנגד, וגם מאחר שבסופו של דבר אני רואה את התרומה של המבקש וב"כ לתוצאה אליה הגיעו הצדדים.

9. תכלית התביעה היתה למעשה לאכוף על המשיבה כי תוכל לחייב את הלקוחות לשלם אך ורק בגין המוצר שהם רוכשים ולא בגין האריזה, ותוצאת התובענה, ללא ניהולה וללא בזבוז זמן שיפוטי – למעשה השיגה את המטרה שלשמה הוגשה הבקשה.

10. אשר לשאלה אם למנות בודק – ראיתי לקבל את עמדת הצדדים כי בנסיבות העניין אין צורך למנות בודק מאחר שאופן ביצוע ההסדר ומימושו אינם מורכבים ומקובלת עלי עמדת הצדדים כי מינוי בודק מיותר בנסיבות. אוסיף כי גם נתתי דעתי לכך שהיועץ המשפטי לא התנגד להסדר הפשרה שכלל גם את הצעת הצדדים שלא למנות בודק. כן הבאתי בשיקולי כי עם תום תקופת מתן ההנחות ידווח הן לבית משפט והן לב"כ המבקש אופן ביצוע ההסדר.

סיכומו של דבר

11. לאור כל האמור וכפי שכבר ציינתי אני מאשרת את הסדר הפשרה על כל תנאיו, לרבות שכ"ט עו"ד וגמול לתובע המייצג כפי שהמליצו הצדדים, ונותנת לכל ההסכמות הכלולות בהסדר הפשרה תוקף של פסק דין.
מובהר כי הסדר הפשרה המלא מצוי במשרדי ב"כ הצדדים וההסדר החתום הוא ההסדר המחייב ולו ניתן תוקף של פסק דין.
בהנתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה – אני קובעת כי פסק הדין מהווה ויתור וסילוק של המבקש ושל חברי הקבוצה כלפי המשיבה, ופסק דין זה מהווה מעשה בית דין כלפי המבקש וכלפי חברי הקבוצה כהגדרתם בהסדר הפשרה בקשר לכל הטענות ולכל העילות שהועלו במסגרת הבקשה לאישור התובענה הייצוגית.

12. מאשרת את הנוסח בהודעה שצורפה לבקשה ומורה לפרסם את המודעה כמתחייב מסעיף 25 לחוק תובענות ייצוגיות.

13. הצדדים יפרסמו, על חשבון המשיבה, הודעה בשני עיתונים נפוצים בדבר אישור הסדר הפשרה בהתאם לסעיף 25 לחוק תובענות ייצוגיות . הצדדים יגישו לאישור בית משפט תוך 14 ימים את נוסח ההודעה.

ניתן היום, כ"ב תמוז תש"פ, 14 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

אסתר נחליאלי חיאט, שופטת